

РЕШЕНИЕ

№ 25429

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4142** по описа за **2026** година
докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на
управление: [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от управителя Н. П., чрез адв. Б.
срещу Решение № 489 от 11.02.2026 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД №
13658/2025 г. по описа на съда, Наказателно отделение, 19-ти състав, с което е потвърдено
Наказателно постановление (НП) № 007282 от 14.08.2025 г. на председателя на Комисия за
защита на потребителите (КЗП) за административно нарушение по чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал. 4,
във вр. чл. 68д, ал. 1, предл. първо от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) и на дружеството е
наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание 210а от ЗЗП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение и
постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на
материалния закон. Твърди се, че неустойката не попада в общите разходи по кредита и не може
да се вземе при изчисляване на ГПР. На следващо място е изложена липса на два от трите
обективни елемента от фактическия състав на чл.68в от ЗЗП, а именно че е налице заблуждаваща
или подвеждаща информация, която да не е представена ясно и прозрачно на потребителя в
момента на сключване на договора, както и наличие на резултат или възможността за неговото
наличие. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и на потвърденото с него НП.

Претендират се направените по делото разноси за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД редовно призван, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът – председателя на Комисия за защита на потребителите се представлява от юрк. М. с приложено по делото пълномощно, оспорва касационната жалба. Моли съда да потвърди решението на въззивния съд като правилно и законосъобразно постановено. Претендира присъждане на разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на районния съд за правилно.

Административен съд София - град, XI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

От инспектори при КЗП на дружеството „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД е била извършена проверка по спазване на изискванията на Закона за потребителския кредит и ЗЗП по повод жалба с вх. № Ц-03-10200 от 11.10.2024 г. от заемател по договор за потребителски кредит с № 1066545 от 02.05.2024 г. относно проблем по договор за потребителски кредит.

При проверка е било установено, че на 02.05.2024 г. в [населено място], дружеството „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД е отпуснало потребителски кредит по договор за потребителски кредит с № 1066545 в размер на 1 500 лева за срок от 12 месеца, които е дължим на три вноски по 62.50 лв. и 9 вноски по 203.27 лв. с обща сума за плащане 2 016.93 лв. при обезпечаване на кредита или 12 погасителни вноски, от които една 324.30 лв. и 11 вноски от 326 лв. с обща сума за плащане 3 910.30 лв. при необезпечен кредит. Договорът е бил отпуснат като необезпечен, с изискване за обезпечаването му, при необезпечаване, на който се дължи неустойка в размер на 1 893.37 лв. В договора и в СЕФ е бил посочен годишен лихвен процент на разходите в размер на 62.68 %, включващ само договорена лихва, без разходи за неустойка. Съгласно чл. 6, ал. 1 от договора в условията на алтернативност се предвиждали две възможни форми на обезпечение - безусловна банкова гаранция или поръчителство. А съгласно чл. 18 при неизпълнение на задължението на потребителя за предоставяне на обезпечение, съобразно изискванията на чл. 6, същият дължи и неустойка в размер на 1 893.37 лева. Размерът на посочената неустойка бил включен в приложения към договора погасителен план, което не е било отчетено при изчисление годишния процент на разходите в договора.

При така констатираното органите на КЗП формирали извода, че посочвайки ГПР в по-нисък

размер относим към обезпечен кредит, а не към отпуснатия в договора необезпечен кредит, дружеството „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД е въвело или би могло да въведе в заблуждение потребителя относно действителното оскъпяване на предоставения му кредит и съответствието му с изискванията на закона и предоставянето на невярна информация относно стойността на ГПР по кредита е било определено като заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68в, във вр. чл. 68г, ал.4, във вр. с чл.68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП.

На дружеството е била изпратена покана да се яви управителя или упълномощено от него лице на 20.02.2024 г. в 11:00 часа с цел съставяне и връчване на акт като същата е била получена на 17.02.2025 г.

Въз основа на констатациите от проверката свидетелят Е. Г. Г. - главен инспектор в РД-С. към ГД „Контрол на пазара“ е съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 007282 от 20.02.2025 г., в който описала констатираното нарушение и субсумирала същото под разпоредбата на чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал. 4, във вр. чл.68д, ал. 1, предл. първо от ЗЗП, затова че при сключване на договор за потребителски кредит № 1066545, дружеството използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в посочване на невярна информация относно ГПР, а именно такъв е изчислен в хипотеза на обезпечен кредит, а не на представения необезпечен такъв, който включва допълнителни разходи за неустойка. АУАН е връчен на 21.02.2025 г.

Административнонаказващият орган въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 007282 от 20.02.2025 г., издал наказателно постановление № 007282 от 14.08.2025 г., с което наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на осн. чл. 210а от ЗЗП за нарушение на чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал. 4, във вр. чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП.

За да потвърди НП, СРС е приел от правна страна, че издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите са издадени при спазване разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, от териториално и материално компетентен органи, в предвидените от закона срокове. Приел е още, че вмененото нарушение на чл. 68в вр.чл. 68г, ал. 4 вр. чл. 68д, ал.1, предл. първо от Закона за защита на потребителите е безспорно доказано по делото като посоченият от кредитора ГПР е невярна информация, която се отнася за обезпечен кредит, а не за реално отпуснатият. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира решението на районният съд за валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

За приетата установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства в обжалваното решение и е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи,

които се споделят от касационния състав.

Изцяло се споделят мотивите на районния съд за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП, поради което на осн чл. 221, ал. 2 от АПК, настоящата инстанция препраща към тях.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 68в от ЗПП, във вр. чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68д, ал. 1 от ЗПП. С нормата на чл. 68в от ЗПП законодателят въвежда забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Втората разпоредба предвижда, че са нелоялни и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к. Легалната дефиниция на заблуждаваща търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 от с.з., съгласно която търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Общите разходи по договор за потребителски кредит, представляват информация, която определя цената на услугата като предоставянето на тази информация, може да бъде определена като действия от страна на търговеца насочени към потребител, които са пряко свързани с насърчаването на предоставянето на услуга и като такива представляват търговска практика.

Изискванията към договора за потребителски кредит, както и към преддоговорната информация и начина на изчисляване на годишния процент на разходите се уреждат от Закона за потребителския кредит (ЗПК). Законът има за цел да осигури защита на потребителите, чрез създаване на равноправни условия за получаване на потребителски кредит, както и чрез насърчаване на отговорно поведение от страна на кредиторите при предоставяне на потребителски кредит. В чл. 6 от ЗПК е регламентирано задължението на кредитора да предоставя подходящи разяснения на потребителите, позволяващи им да преценят доколко предлаганият договор за кредит съответства на техните потребности и финансово състояние, както и да разяснява преддоговорната информация по чл. 5, която трябва да бъде предоставена, основните характеристики на предлаганите продукти и въздействието, което могат да оказат върху потребителите, в т. ч. последиците в случай на просрочени плащания от страна на потребителя. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба годишният процент на разходите по кредита се изчислява по формула съгласно Приложение № 1, като се вземат предвид посочените в

него общи положения и допълнителни допускания.

В § 1, т. 1 от ДР на ЗПК се съдържа легалната дефиниция на понятието „общ разход по кредита за потребителя“, според която това са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

В чл. 3, б. „ж“ от Директива 2008/48/ЕО е регламентирано, че „общи разходи по кредита за потребителя“ означава всички разходи, включително лихва, комисиони, такси и всякакви други видове разходи, които потребителят следва да заплати във връзка с договора за кредит и които са известни на кредитора, с изключение на нотариалните разходи; разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, по-специално застрахователни премии, също се включват, ако в допълнение към това сключването на договор за услугата е задължително условие за получаване на кредита или получаването му при предлаганите условия. Съдът намира, че транспонирането на чл. 3, б. „ж“ от Директива 2008/48/ЕО е намерило отражение в § 1, т. 1 ДР на ЗПК, за което няма различия в дадените определения.

При вземане на решение дали потребителят да избере услугите на конкретната кредитна институция или да предпочете друга, той преценява стойността на всички разходи, които ще дължи, с оглед на което касационната инстанция приема, че при предоставянето на информация на потребителя за размера на ГПР следва да бъдат описани всички общи разходи, които трябва да заплати от кредитополучателя произтичащи пряко от получаването на кредита, като бъде запознат с крайния размер на задължението, което поема, за да може да прецени дали същото е изгодно за него и съответно дали отговаря на личните му финансови възможности.

В настоящият случай посоченият от „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД, годишен процент на разходите в размер на 62.68 % е невярна информация, тъй като този ГПР се отнася за обезпечен кредит с обща сума за плащане в размер на 2 016.93 лв., а не за реално отпуснатия необезпечен кредит с обща сума за плащане от 3 910.30 лв. без в него да са включени разходите за неустойка при непредставяне на обезпечение, т. е. обявеният от кредитора ГПР се отнася за кредит с евентуално предоставено обезпечение, а не към отпуснатия кредит без обезпечение, който е и реално отпуснатият кредит. Неустойката е известна, дължима и същата следва да бъде включена в общите разходи по кредита и в стойността на ГПР.

Касационната инстанция приема, че така предоставената информация, като изрично се посочва по-нисък процент на ГПР, относим към обезпечен кредит, а не към реално отпуснатия необезпечен кредит има за последица заблуда за потребителя относно общите разходи по кредита и доколко същият е финансово изгоден. Налице е заблуда за потребителя относно икономическите последици от сключването на договора, което е от значение за вземането на решение за сключването му, и решението му е възможно да бъде друго, ако потребителят би разполагал с вярната информация за ГПР. Последното осъществява състав на нарушение на чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал. 4, във вр. чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП, поради което правилно е

ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД.

Посочването на отделни разходи в преддоговорна информация не може да замести задължението за тяхното включване в ГПР, нито да санира пропуската на кредитора в тази насока.

В съответствие с т. 19 от Преамбюла на Директива 2008/48/ЕО, за да се даде възможност на потребителите да взимат своите решения при пълно знание за фактите, те следва да получават адекватна информация относно условията и стойността на кредита и относно техните задължения, преди да бъде сключен договорът за кредит, която те могат да вземат със себе си и да обмислят. С оглед осигуряване на възможно най-пълна прозрачност и сравнимост на предложенията за сключване на договор, тази информация следва да включва по-специално годишния процент на разходите, приложим за кредита и определян по еднакъв начин навсякъде в Общността. ГПР е част от задължителното съдържание на договора за потребителски кредит - чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК и на СЕФ - т. 2, част III от Приложение № 2 към чл. 5, ал. 2 от ЗПК.

Наказателното постановление е съответен и на целта на закона, формулирана в чл. 68б от ЗЗП – осигуряване защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С наложената мярка се постига и заложената цел да бъде прекратена констатираната нелоялна търговска практика, както и да бъде осуетено бъдещото ѝ ползване.

С оглед на изложеното касационната инстанция приема, че е налице нарушение на нормативните изисквания относно формирането и оповестяването на ГПР, както правилно е прието като нарушение на чл. 68в вр.чл. 68г, ал. 4 вр. чл. 68д, ал.1, предл. първо от Закона за защита на потребителите, което обуславя законосъобразността на издаденото НП.

Споделят се изложените мотиви на въззивния съд относно невъзможността за прилагане на института на „маловажния случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН като допълнителни съображения в този смисъл не са дължими.

Касационната инстанция намира за законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция. По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание. Решение на СРС е обосновано и законосъобразно и обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро/130 лева, съответстващо на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВА В СИЛА Решение № 489 от 11.02.2026 г. на Софийски районен съд, постановено по

НАХД № 13658/2025 г. по описа на съда, Наказателно отделение, 19-ти състав

ОСЪЖДА „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, представлявано от управителя Н. П. да заплати на Комисия за защита на потребителите съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател:

членове: